

Notat

På baggrund af nyligt besøg hos lokal slagter på sydfyn blev jeg præsenteret for følgende fortælling fra slagteren ang. konkrete problemstillinger, der virker bureaukratiske, bøvlede og fordyrende i det daglige arbejde for slagteren:

Nødslagtinger af f.eks. kreaturer ude på gårdene

Når f.eks. et kreatur ude på gården brækker et ben og nødslagting er nødvendig, så tilkaldes dyrlægen, som skal tjekke og konstatere med erklæring, at f.eks. benet er brækket og nødslagting er nødvendig.

Det er regulært nok og ok.

Så burde dyrlægens rolle i den sag være på plads og klaret, men så virker det bureaukratisk og som dobbeltkontrol, når dyrlægen igen skal tilkaldes for anden gang, når slagteren ankommer og skal aflive kreaturet.

Synspunktet her er, at så burde det være nok og i orden, når dyrlægen har været der en gang fra starten og skrevet erklæringen.

Når dyrlægen skal komme to gange, så bliver det for dyrt, i sidste ende for landmanden, som skal betale regningerne.

I stedet ender det fremadrettet nemt med, at det bliver billigere for landmanden, at kreaturet aflives og fragtes til DAKA til destruktion.

Slutresultatet i sagen bliver, at dyret og kødet, der ellers i øvrigt er udmærket, bliver destrueret pga bureaukratiske og fordyrende regler og det ender dermed også som madspild.

Der bør ses på forenkling af reglerne.

Afregning af gebyrer

Som oplyst, så skal dyrlægen sende sin regning til styrelsen, hvorefter styrelsen skal sende regning til landmanden.

Det virker som en klar omvej, fordyrende og bureaukratisk.

I stedet burde det klares enkelt ved at dyrlægen sender sin regning direkte til landmanden og så er den sag klaret.